

Tôi viết nhng dòng này cho biện bè đ chia sẻ mặt nôi ni m, cho con tôi và cho H. nh mặt i trn tình, và cho chính tôi nh mặt i trần tr i.

Cũng nh tôi, đa số các biện đã tng tr i qua nhng ngày tù đầy đói kh trên cao-nguyên hay núi rng Bc Vi t. Nhng nhng đau đ n th xác đó không th so-sánh đ c v i ni m thng kh mà tôi đã tr i qua. M t năm sau ngày tôi b cng bách h c t p c i t o, nhà tôi mang đ a con ch a đ y năm tu i v t biên. V con tôi đ c m t t u Hòa Lan c u v t và đ nh c t i x t do này. M i biện năm tù đ y là m i biện năm hy-vng, vì qua em gái tôi, tôi đ c bi t rng v con tôi đã có m t đ i sng yên lành.

Ngày tôi tr v thành ph cng là ngày xót xa nh t cu c đ i, còn h n c lúc tôi lên xe đi c i t o. Em gái tôi ng p ngng cho tôi bi t là v tôi đã sng chung v i m t ng i khác. Nhng lá th cu i cùng H. viết v em tôi đã gi u kín vì s rng tôi không ch u đ c thêm ni m đau tinh th n trong lúc tù đầy.

"Trăm nghìn l y anh, xin anh tha th và quên đi ng i đàn bà không xng đáng ...".

Tôi vò nát lá th, đau và t i, nhng không có n c m t đ khóc cho mình, cho đ i!

Nhng ni m đau nào r i cũng nguôi ngoai. Tôi v n còn đ a con mà 15 năm tôi ch a g p m t. Tôi viết th cho ng i v cũ, chúc H. hnh phúc và cảm n H. đã thay tôi nuôi nng con nên ng i.

Năm 1991, sau khi đã đ nh c Hoa-K, tôi l i nh n đ c th H.. H. nh c t i tình yêu đ u đ i, êm nh dòng sông nh n i quê nàng, và xin g p tôi m t l n: "M t l n v i anh, r i đ tùy anh, em bao gi cũng nh dòng sông cũ".

Lòng tôi chùng xu ng và tôi háo h c mong ngày tái ng nh th a m i yêu nhau. Mùa hè năm y, H. g i tôi t m t góc ph, h i đ ng đ n căn phòng tr tôi chia sẻ v i ng i biện cùng c nh ng. Tôi run-r y ch i l i mái tóc đã đ m s ng đ đón H. và th y mình lúng túng nh th a hai m i, khi m i bi t yêu l n đ u.

Đêm đó H. k v i tôi n i cô đ n và thng kh vô-t n c a ng i đàn bà v i đ a con nh trên x l. T con sông hi n-hòa, dòng đ i đã đ a H. ra bi n, và X., m t sinh viên du-h c, thông đ ch viên trong phái đoàn c u tr, là cái phao cho H. bám v iu, ch u n nghĩa, nuôi con và nuôi chng trong tù.

"Chúng mình sng v i nhau đ c m y năm, anh thng đi xa, và cu i cùng đi bi n bi t, không bi t ngày v. Em lúc nào cũng thng nh anh, Nhng X. cho em và con đ i sng. H n 10 năm nay X. quanh qu n bên em, tha-th i t và d u dàng, đ a con đ n tr ng ngày bé đ i, đón em nhng chi u m a, và hôm qua c m c i x p qu n áo cho em sang thăm anh. Đ a em ra phi-trng, X. không nói, ch c m tay, nhng ánh m t co tr m đ iu g i g m. Trăm nghìn l y anh, anh quy t-đ nh sao em cũng ch u. Em không th nào tr n c nghĩa l n tình."

Tình Sông Nghĩa Biện (Chức vụ viết dùm mặt người biến.)

Tác Giả: Trn Quang Thi u

Thứ Năm, 30 Tháng 4 Năm 2009 22:16

Tôi a n c m t vì b i h i. Trong tù, tôi đau kh , nh ng tôi không bao gi cô đ n. Tôi có b n bè xung quanh, có cái đi u c y và nh ng c n say choáng váng đ đ lãng quên đi. Tôi đã may m n h n v tôi nhi u mà tôi không bi t. Lúc đó tôi m i th y th ng nằng, và th ng c X.. Tình yêu c a chúng tôi nh dòng sông, nh ng X. t i v i H. b ng t m lòng c a bi n.

"Em nên v bên đó. Con đã tr ng thành và anh cũng đã yên ph n. X. c n có em h n là anh. Cho anh g i l i cám- n."

H. khóc, nh ng trong ni m đau nh có cái gì r t an- i.

Mùa đông năm y con gái tôi cũng qua thăm. Cháu h u nh không nói đ c ti ng Vi t mà ti ng Anh c a tôi lúc đó còn r t kém. Ng i b n giúp đ m i l n cha con tôi lúng túng. Tôi tuy nói r t ít nh ng cháu Âu C hình nh hi u r t nhi u. Cháu g i 'B' r t rõ ràng, và tr c khi tr v Hòa Lan, cháu mua m t ch u hoa h ng, tr ng đ u hè:

"So you know that I'm around, and that I love you".

Tâm h n tôi bây gi r t bình yên. Lâu lâu tôi lên chùa T S n nói chuy n 'thi n' v i th y Đ c. M t mai tôi ra đi, xin các b n h a táng tôi và r c tro ngoài bi n. Gió s đ a tôi v bên kia đ i-d ng:

Tro tàn theo d u c h ng
H n theo ng n sóng v đ ng bi n x a.

Nh các b n đã bi t, quê tôi ven sông H ng. Lúc đó tôi th t s v n c 'Tình Sông Nghĩa Bi n'.

Trn Quang Thi u
April 2001

Ph chú: Nhân v t chính trong câu chuy n này, anh Đ.V.M., đã qua đ i năm 2006 t i California. Anh yêu c u đ c ho táng và mang tro tàn v quê h ng, an táng c nh m ph n cha m , thay vì tr i ngoài bi n nh anh c mong tr c đây. B n bè đã làm t t c nh ng gì anh trần tr i, và ng i v cũ cũng t Âu Châu sang đ tang anh.

Ngày đ a hình Đ.V.M. lên chùa cho anh nghe kinh k chúng tôi cũng vi t thêm vài hàng đ t ng nh anh:

B n thân,

Chúng mình tu i trung bình cũng đã 60. Ra đi ch là v n đ th i gian mà sao m i khi có đ a là đàn nh ng ng i còn i v n th y th t là xót xa. L n cu i cùng vào thăm b n khi b n còn t nh táo, b n c i c i "... Bác sĩ nói t còn ch ng 2 ngày n a là hôn mê ...". B n nh n nh b n bè chu n b cho b n nh ng giây phút cu i đ i. Gi ng b n th n nhiên nh k chuy n "Đi g p t i th ng Đ n, th ng Lang và th ng L c. Đ 4 chân mà-ch c, tha h vui. Mà nh ph cho t lá c ..."

K.K. b ra hành lang chùi n c m t. Tôi c m tay b n ng m ngui. Ngày đó, khi mà chúng mình còn ‘m t sáng môi t i’, tôi t bi n B c v thăm b n Đà N ng, b n say mềm, ng i khóc hu hu “Thông S t v a t tr n đêm qua. Tiêu-Phong cũng m i ch t ngoài Nh n Môn Quan. Bu n quá.”

“C lại chinh chi n k nhân h i”. Chúng mình nh th đã là mu n. T t r i anh em mình s i g p nhau. Vài hàng trong góc riêng này vi t cho b n, dù b n đang phiêu du hay ng i xoa mà ch c trên tr i. Thân.